

מסופיה דקרא דקאמר בלשון נסתרי כי כן הדכה במקראות וכן
הובא בכד גדול מבחוף פשוט וכן נרסה דעת התרגום שבכד
גדול שתרגם יהוץ דברו אליהם כן הגלסה בכל התגלות
ובדפוס גרס להם ובכד גדול נמסר מבחוף זבל פה שן
מצאנו מונה אליהם ונעשה השן בימי שלח כמנהג וכל
רדף הננו בדרך העטף רפויות זמון בשוא לבד והוא נח וזל
לדף הננו קל ובשוא הנון ראשונה ל ויהי בשמיני
הלף ברגש בפרים ופשוט דהנו פילג בין בן אשר ובן נפתלי ופ
ובמחברת התורה ובן אשר נקבר שהרשות ביד הקורא להדגיש
או להרפות והכח נש כן ולריון דנהיגן להרפות בתורה כגון
ויהי בשמע לבן ויהי בהוציאם אתם הזוזה הכח נמי ש
להרפות ומהו אם מנהג אותה תין מזהיחן אותו בין ש
שבמחברת לא הוכרש הדבר וכוחו התגלות לא הוצרכו עוד
למלך שזה פילג כי הקפיק לבס מה שמסרו על זה בחומש
אדוני צדק הלל גש וכן בדין בקדושה מלשיל כי תבט ח
אדוני במתקף וכן כולמי ונזרמה יהוד גש לריון הלתמ
גש ויראנו מאד יהוד גש ואלו הוהם בשופר לדבר ון
בהלשה וכן הוא בדפוסים גש דלא כמג בכד גדול דעשה הוהם
באפחא וחברין בהגנה ויחנו יהוד גש וילחמו יהוד גש
ויאמר יהוה אל יהושע בפשט אחד בדרך קדי וכתיב נאנה
יחיה יוד וירדפם יהוד גש אז ידבר יהושע בפשט אחרת
וישב יהושע בפשט אחד ואתם אל תשמדו כרוב התגלות
תיבת ואתם בלבי כהוציאם הלף בגשיל נוטה קריאתו לחולס
וקרין תלויים יהוד גש לפי חרב ואת מלכה בטעם סגולה
הלזרם בשופר אותה רביעי והב גרסין אותה וכן מוכח ב
בהלגום שבתגלות שהרגם יתה ולפי טעם הדפוס מה קשר לתיבת
החרים אצל תיבת מלכה ולפי ספרינו החרים אותה קאי אהשיר
לבד דשן לשון זה גבי עיר לא גבי אדם וילכדה ביום הישגני
יהוד גש לעזר השן בשוא פשוט ולחמו עליה יהוד גש ז

וילכדה

וילכדה חכי ביום שופר יהוה רביע ברוב קח וילחמו
עליה יהוד גש וילכדה ויחלימו הוון גש כי ה' תבט כי
ברביע לא במהומך וישב יהושע בפשט אחד
יא ואל המלכים יהוד גש כנרות הכף גש והנן רפי
והשוא גש כי לא ביה הגשיל רק להרחיב החולק ואלו
היה הנן דגש לא היה צריך לרגש וחברו דלקמן בס' יב ועד
יס כנרות לין סג גשיל ולא רגש והשוא נח ויפלו בהם יהוד
גש וכן וירדפום ואת כל ואת כל תלוייהן יהוד בגשיל
החלק הה' גש מן החר מן חברון תיבת ההר במהומך
כמחלקותם לשבטיהם כלף בכל קח וכן מוכיח במג קטנה
יב וירשון ביד אחת וגש והקצתת המם גש ויתנה
יהוד גש ובא שדות הבית בפתח ושופר יהוד גש
בפשט אחד והיא מלרש וכן בירושלמי חפר החי בצר
תענף השן בשוא פשוט והוא נח והנן בפתח וכן כולמו ה
תענך שכל המקרא כן בנחלה הבית בגשיל
יג ויהושע יהוד גש חלליהם לין בחי' גש והשוא
נח וכן בפרשת מנאות כן וכן מפורש במחברת הערבי
יד אל יהושע בגלגל תיבת יהושע בפשט אחד דרכה
הדלת גש והשוא גש כי הוא פעל עבר לנקבה הלזירה
יהוה אותי תיבת ה' במערכה ופסיק כאשור ביום שרלז
אתי משה תיבת כאשל בפשט לא בתלשא ככחי הפך
ברפוס רבתי ובספרינו ליתיה גס לא נמנעת בכלל אותיות
גדולות ויברכהו יהוד גש שקטה השוא גש חף חף לין גשיל
כי הוא פעל עבר לנקבה על משקל הפכה שש לבן מקצה
לין בקוף דגש וכן כולמו קלדי כדכתב רדף
טו בהן ביה לא בחי' וטעות נפל בקצת ספרים ונסב
הגבול כובעלה תיבת ונסב בתלשא שמש הר
הבעלה הגשיל תחת הה' ויהי בבואה לין בלח פסיק תנה
לין בלמוד דגש ובקצת דגש נתת הו' בקמץ בקוף קטן

ועד